RESPONSA
Sac. Congregationis Vniuerſalis Inquiſitionis
A SS.MO D. N. ALEXANDRO VII.
APPROBATA.
Ad quæſita Miſſionariorum Soc. IESV apud Sinas

ANNO DOMINI MDCLVI.

AB aliquibus in Regno Sinarum Miſſionarijs propoſita fuerunt anno 1645. Sacræ Congregationi de Propaganda Fide infraſcripta, & alia quamplurima quæſita, quæ Sacræ Congregationi Supremæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis de mandato Sanctiſſimi tranſmiſſa, ſingula fuerunt à Theologis qualificatoribus qualificata, & vnicuique ſuum reſponſum adaptatum in hunc qui ſequitur modum.

Et primò. Vtrum Chriſtiani Chinenſes ſint obligati ad obſeruantiam iuris poſitiui quantum ad Ieiunia. Confiteri ſemel in anno, & communicare, feſta ſeruare eo modo, quo obligantur Indi in noua Hiſpania, & in Inſulis Philippinarum iuxtà diſpoſitionem Papę Pauli Tertij pro Indijs Occidentalibus, & Meridionalibus.

Cenſuerunt, ius poſitiuum Eccleſiaſticum de Ieiunijs abſolutè obligare Chinenſes Chriſtianos, & à Miſſionarijs hoc eſſe illis enunciandum: Attenta verò Regionum, & Perſonarum qualitate locum eſſe (ſi Sanctiſſimo placuerit) diſpenſationi, quæ fuit aliàs à fęlicis recordationis Paulo Tertio Indis conceſſa, qua obtenta ſatagant Miſſionarij S. M. E. Pietatem illis patefacere, quibus ea, quæ in vniuerſum indixit, magna ex parte benignè remittit, & indulget.

Cenſuerunt etiam præfatos Chinenſes obligari ad Sacramen-

talem confeſſionem ſemel in anno, & Miſſionarios huiuſmodi obligationem debere eis notificare.

Idem prorſus cenſuerunt quoad Sacram Communionem ſemel in anno ſumendam: Quo verò ad executionem tempore ſtatuto, hoc eſt in Paſchate, id eſſe intelligendum, niſi legitimum adſit impedimentum, aut graue periculum immineat. Curandum tamen vt infrà duos, vel tres menſes, ante, vel poſt Paſchati proximos, quatenùs ſine diſcrimine fieri poſſit, ſin minùs alio quouis tempore infrà decurſum vnius anni à Paſchate inchoandi omninò communicent.

Demùm cenſuerunt Chinenſes ad fidem conuerſos teneri omninò feſta ſeruare, Miſſionarios etiam teneri hoc eis notificare, locum tamen eſſe (ſi Sanctiſſimus annuat) limitandi eis numerum dierum feſtorum, iuxtà formam Priuilegij à Paulo Tertio Indis conceſſi.

Secundò. Vtrum in prædicto Regno Miniſtri Euangelici pro nunc ſaltem in Sacramento Baptiſmi poſſint abſtinere ab imponendo Mulieribus Oleum Sanctum Cathecumenorum, ſputum in auribus, & ſal in ore. Inſuper & non adminiſtrare eiſdem Mulieribus Sacramentum extremæ Vnctionis. Et ratio dubitandi eſt, quia Chinenſes magno zelo ducuntur erga Vxores, filias, & alias mulieres, & ſcandalum ſumunt ex huiuſmodi actionibus.

Cenſuerunt. Et Sacramentalia in Baptiſmo Mulierum eſſe adhibenda, & extremam Vnctionem eſſe Mulieribus conferendam; Nec ſufficere motiuum in dubitatione expreſſum, vt Miſſionarij (quantum in ſe eſt) ab his abſtineant: Curandum ergo, vt tàm ſalubres Ritus, & Ceremoniæ introducantur, & obſeruentur, ac Miſſionarij tali circumſpectione illa adminiſtrent, homineſque talibus inſtruant documentis, vt ab omni ſuſpicione inhoneſtatis liberentur,

Octauò. In prædicto Regno habent Chinenſes quemdam Magiſtrum in Philoſophia morali litteratum, qui olim diſceſſit à vita, vocatum Kùm fù ceù, qui ob Doctrinam, Regulas, & Documenta, adeò in toto Regno acceptus eſt, vt tàm Reges, quàm omnes alij cuiuſcumque conditionis, & gradus ſint, ſibi proponunt imitandum, & ſequendum, ſaltèm quoad ſpeculatiuum, & tanquàm ſanctum venerantur, & laudant, in omnique Ciuitate, & Villa præfato Magiſtro Templa ſunt erecta: Gubernatores verò bis in anno tenentur in eius Tem-

plo

plo ſolemne ſacrificium offerre, Sacerdotis ipſimet gerentes officium, & ſine ſolemnitate in anni decurſu, bis in menſe, concurruntque cum illo aliqui ex Litteratis pro adminiſtratione eorum, quæ in tali ſacrificio offerunt; quæ quidem ſunt, Sus vnus integer mortuus, Capra vna integra, Candelæ, Vinum, flores, odores &c. Item omnes Litterati quandò accipiunt gradum, debent ingredi Templum iſtius Magiſtri, & facere genuflexiones, & offerre ante eius Altare ex candelis, & odoribus. Totus iſte cultus, ſacrificium, & reuerentia ſecundùm omnium illarum Gentium formalem intentionem dirigitur in gratiarum actionem pro bonæ ipſius relictis doctrinæ documentis, atque vt ab eo impetrent ex ipſius meritis, optimi ingenij fęlicitatem, ſapientiæ, & intellectus: Quæritur vtrum Gubernatores, qui Chriſtiani ſunt, vel fuerint, & Litterati, vocati, & coacti poſſint ingredi præfatum templum, facere tale ſacrificium, vel aſſiſtere huiuſmodi ſacrificio, vel facere genuflexiones ante Altare illud, vel accipere aliquid de Idolothytis, & oblationibus illis, maximè quia putant illi Infideles, quod quicumque manducauerit ex talibus Idolothytis, habebit progreſsũ magnum in ſuis litteris, & gradibus, & ſi portantes Crucem in manibus poſſint licitè hoc facere, eo modo, quo dubitationi ſuperiori dictum eſt, quia ſi hoc illis prohibetur, erit tumultus in Populo, Miniſtri Euangelij in exilium mittentur, & conuerſio Animarum impedietur, & extinguetur.

Cenſuerunt non licere, nec poſſe aliquo prætextu contento in dubio Chriſtianis permitti.

Nonò. Inuiolabilis obſeruantiæ mos eſt apud Chinenſes tanquam doctrina à ſupradicto Magiſtro Kùm fù ceù tradita, quod in omnibus Chinæ Populis, Templa conſtructa habeant Auis, & Progenitoribus ſuis defunctis dicata, & in vnoquoque eorum omnes, qui eiuſmodi familiæ ſunt, bis in anno congregantur, vt præfatis ſuis Progenitoribus ſolemnia ſacrificia faciant magno Cæremoniarum apparatu, & in Altari multis candelis, floribus, & odoribus adornato, Imaginem, ſiue effigiem Parentibus, vel Aui defuncti collocant, in quo ſacrificio inuenitur, & qui facit Sacerdotis officium, & Miniſtri illius, offeruntque carnes, vinum, candelas, odoramenta, capita caprarum &c. Hoc autem ſacrificium ex communi illarum Gentium intentione dirigitur, vt præfatis

eorum Progenitoribus gratias reddant, honorem, & reuerentiam exhibeant, ob beneficia ab eis accepta, & ob illa, quæ ab eis accipere ſperant: Vndè ante Altare proſtrati deprecationes multas faciunt poſtulantes ſanitatem, longam vitam, abundantiam fructuum, filiorum multiplicationem, proſperitatem magnam, & vt ab omnibus aduerſitatibus liberentur: Quod quidem ſacrificium in domibus ſuis, & in ſepulchris mortuorum etiam fit, minore tamen ſolemnitate. Quæritur vtrùm Chriſtiani fictè, & exteriùs tantùm, vt ſupra dictum eſt, poſſint aſſiſtere huiuſmodi ſacrificio, vel exercere aliquod miniſterium in illo cum Infidelibus commixti, ſiuè in Templo, ſiue in domo, vel ſepulchro, publicè, vel priuatìm, vel quonam modo hoc poterit permitti Chriſtianis illis, nè, ſi omninò prohibeantur hoc facere, fidem perdant, vel vt meliùs dicam, auertant ſe ab actionibus exterioribus Chriſtianorum.

Cenſuerunt Chriſtianis Chinenſibus nullatenùs licere fictè, vel exterius aſſiſtere ſacrificijs in honorem Progenitorum, neque eorum deprecationibus, aut quibuſcumque Ritibus ſuperſtitioſis Gentilium erga ipſos, multò minùs licere circa præfata miniſterium aliquod exercere.

Cæterùm cum Miſſionarij Societatis Ieſu in prædicto Regno tunc temporis auditi non fuerint, anno elapſo 1655. eidem Sacræ Congregationi de Propaganda Fide prędicta quatuor quæſita propoſuere, cum ex facti diuerſitate, quæ vnicuique quæſito eſt appoſita &c. Res an eandem Sacram Congregationem ſupremæ, & vniuerſalis Inquiſitionis iubente Sanctiſſimo Domino Noſtro remiſſa. Eadem Sacra Congregatio auditis Qualificatorum votis, in ſequentem ſententiam reſpondit.

Primò quæritur. Vtrùm Miſſionarij nouis Chriſtianis, quam primùm baptizantur, debeant intimare ius poſitiuum tanquam obligatorium ſub peccato mortali, quantùm ad ieiunia, feſta ſeruare, & confiteri ſemel in anno, ac communicare.

Dubitandi ratio circa Ieiunium eſt, quia Sinæ indè ab infantia ter comedere conſueuerunt, ad quod leuitas cibi cogit. Pręfecti verò ieiuni Tribunalia adire deberent, quæ frequentant ab octaua Matutina ad ſecundam poſt Meridianam, quod illis eſſet omninò impoſſibile.

Circa

Circa feſta, Confeſſionem, & Communionem dubitandi ratio eſt, quia maxima Chriſtianorum pars laborare debet, vt victum lucretur, & ſæpè coguntur Chriſtiani ab Infidelibus Præfectis, feſtis diebus ſubire varios labores. Ipſi Præfecti Chriſtiani Tribunalia frequentare debent, etiam diebus, qui apud nos feſti ſunt, ſub pœna priuationis officij.

Miſſionarij ſunt pauci numero, Regnum eſt vaſtiſſimum; Ideò quamplures Chriſtiani Miſſam audire diebus feſtis, confiteri ſemel in anno, & communicari non poſſunt.

Sacra Congregatio iuxta ea, quæ ſuperiùs propoſita ſunt, cenſuit: Ius poſitiuum Eccleſiaſticum quoad Ieiunia, obſeruationem feſtorum, Sacramentalem Confeſſionem, & Communionem, ſemel in anno eſſe à Miſſionarijs Sinenſibus Chriſtianis notificandum, vt obligatorium ſub peccato mortali, poſſe tamen ſimul explicare cauſas, propter quas excuſantur fideles ab obſeruatione præceptorum (ſi Sanctiſſimo placuerit) poſſe concedi Miſſionarijs facultatem diſpenſandi in caſibus particularibus tantùm, eorum arbitrio.

Secundò quæritur. Vtrum omnia Sacramentalia in Baptiſmate fœminarum adultarum adhibenda ſint: Quæritur iterùm: Vtrùm ſufficiat fœminis petentibus tantùm extremæ Vnctionis Sacramentum conferre.

Quæritur iterùm. Nùm etiam petentibus negandum, cum incommoda, & pericula Chriſtianitatis totius prudenter futura præuidentur.

Ratio dubitandi eſt, incredibilis apud Sinas fœminarum modeſtia, zelus, & laudabilis earum ab omni virorum, non ſolùm congreſſu, ſed, & aſpectus fuga, qua in re, niſi magna adhibeatur à Miſſionarijs cauthela, ſcandalum ingens Sinis datur, totaque Chriſtianitas euidentiſſimo periculo poſſet exponi.

Sacra Congregatio iuxtà ea, quæ ſuperiùs propoſita ſunt cenſuit: Ex graui neceſſitate proportionata poſſe omitti quædam Sacramentalia in Baptiſmate fœminarum, ac etiam poſſe omitti ipſum Sacramentum Extremæ Vnctionis.

Tertiò quæritur. Nùm accipiendorum graduum Cæremoniam, quæ fit in Aula Confucij, Chriſtiani litterati licitè agere valeant. Nàm nullus interuenit ſacrificulus, vel ex Idololatriæ ſecta Miniſtellus, nihil omninò fit ab Idololatris

inſtitu-

inſtitutum,ſed ſoli ſtudioſi,& Philoſophi conueniunt.Confucium tanquam Magiſtrum ſuum agnoſcentes, ciuilibus, ac politicis Ritibus ex ſua prima inſtitutione ad merum cultum ciuilem inſtitutis.

Omnes enim graduandi ſimul Aulam Confucij ingrediuntur, in qua eos expectant Cancellarij Doctores, ac Examinatores, ibi ſimul omnes ante nomen Philoſophi nihil omninò offerendo illas faciunt cæremonias, & inclinationes more Sinico, quas omnes Diſcipuli faciunt ſuis Magiſtris viuis, atque ità cognito Philoſopho Confucio pro Magiſtro,gradus accipiunt à Cancellarijs, ac diſcedunt. Prætereà Aula illa Confucij Gymnaſium eſt, & non Templum propriè dictum, nàm clauſa omnibus eſt, præterquam ſtudioſis.

Sacra Congregatio,iuxtà ea,quæ ſuperiùs propoſita ſunt,cenſuit permittendas Sinenſibus Chriſtianis prænominatas cęremonias,quia videtur cultus eſſe merè ciuilis, & politicus.

Quartò quæritur. Nùm cæremoniæ, quæ ſunt ex Philoſophorum placitis circa Defunctos, Chriſtianis permitti poſſint, prohibendo quidquid ſuperſtitioſum acceſſit.

Quæritur iterùm nùm Chriſtiani ſimul cum Infidelibus conſanguineis eaſdem licitas cæremonias facere poſſint.

Quæritur iterùm, nùm adeſſe poſſint Chriſtiani, præcipuè facta fidei proteſtatione,quando Infideles etiam ſuperſtitioſa peragunt, non cooperando, aut auctorizando,ſed quia valdè notaretur, ſi conſanguinei tunc abeſſent, & eſſent inimicitiæ cauſa, ac odij, Sinæ nullam Diuinitatem animabus Defunctorum concedunt, nihil ab illis ſperant, aut petunt.

Triplex eſt modus, quibus Defunctos ſuos honorant. Primus eſt. Cum aliquis moritur, ſiuè Chriſtianus ſit, ſiuè Gentilis pro inuiolabili more habetur in domo Defuncti quoddam Altare præparare, in eodemque Imaginem Defuncti, ſeu Tabellam collocare, in qua eius nomen ſcriptum eſt, cum ornatu odorum, florum, & candelarum, retroque cadauer Pheretro incluſum ponere. Omnes autem qui ad condotendum domos illas ingrediuntur coram præparata Tabula, & Defuncti Imagine tèr, vel quatèr genuflectunt, humi ſeſe proſternentes, capitibus vſque ad Terram demiſſit, aliquas ſecum candelas aſportantes, & odoramenta, vt in præparato illo Altari, ſeù potiùs Tabula coram Defuncti Imagine conſumentur, & comburantur.

Secun-

Secundus modus eſt, qui fit bis in anno, in Auorum, & Primogenitorum ſuorum aulis, ità Sinæ vocant, & non Templa, hoc enim Tſu tang ſonat, quæ verè familiarum memoriæ, vel monumenta ſunt, has ſoli habent Magnates, aut ditiores conſanguinitates, in eis nullus ſepellitur mortuus, ſed in Montibus. Sola ergo intus nobilioris Proaui Imago, deindè ſupra gradus alios alijs altiores diſpoſitæ ſunt Tabellæ ad palmi altitudinem in quibus omnium in illa familia Defunctorum nomina, qualitas, dignitas, ſexus, ac ætas inſcripta ſunt, dieſque mortis etiam Infantium, & Puellarum. In hac ergo Aula bis in anno conſanguinei omnes conueniunt, ex quibus ditiores offerunt carnes, vinum, candelas, odoramenta; Pauperiores autem qui has Aulas habere non poſſunt Defunctorum ſuorum Tabellas domi ſeruant, vel in loco particulari, vel etiam ſuprà Altare, vbi Sanctorum Imagines, qui ob loci, ac domus paruitatem alium locum non habent, quas tamen, nec venerantur, nec illis offerunt quidquam, ſed ex defectu alterius loci ibi ſunt: Cæremoniæ enim illæ ſupradictæ à Sinis non fiunt, niſi in Aula Defunctorum, quàm ſi non habent, etiam cæremonias omittunt.

Tertius modus eſt, qui fit ad mortuorum ſepulchra, quæ omnia in Montibus ſunt extra Mœnia iuxta Regni leges. Ad hæc filij, aut Affines accedunt ſemel ſaltèm in anno circa initium Maij, herbas, ac gramina circa ſepulturas nata eradicant, purgant, plorant, deindè eiulantur, genuflexiones, vt in primo modo dictum eſt, faciunt, cibos coctos, vinumque diſponunt. Mox finitis lacrymis edunt, ac bibunt.

Sacra Congregatio iuxta ea, quæ ſuperiùs propoſita ſunt, cenſuit, poſſe tolerari Sinas conuerſos adhibere dictas cæremonias erga ſuos Defunctos, etiam cum Gentilibus, ſublatis tamen ſuperſtitioſis. Poſſe etiam aſſiſtere tantùm cum Gentilibus, quando agunt ſuperſtitioſa, præſertim facta fidei proteſtatione, & ceſſante periculo ſubuerſionis, & quando aliter odia, & inimicitiæ vitari non poſſint.

Feria v. Die 23. Martij 1656.

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico apud Sanctum Petrum coram Sanctiſſimo D. N. D. Alexandro Diuina prouidentia

dentia Papa VII. ac Eminentiſſimis, & Reuerendiſſimis DD. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, in tota Republica Chriſtiana aduerſus hæreticam prauitatem Generalibus Inquiſitoribus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Facta relatione ſupraſcriptorum quæſitorum, vnà cum reſponſis, & reſolutionibus Sacræ Congregationis, Sanctiſs. D. N. Alexander Papa VII. prædictus præfata reſponſa, & reſolutiones approbauit.

Loco ✠ ſigilli.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Not. &c.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apoſt. 1656.

Superiorum permiſſu.